

JUSTITSMINISTERIET

Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Folketinget
1240 København K

Dato: 8. april 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Anne Marie Wegersleff
Hansen
Sagsnr.: 2013-0032-0687
Dok.: 737340

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 274 (Alm. del), som Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 5. marts 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Morten Bødskov

/

Joachim Kromann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 274 (Alm. del) fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Vil ministeren støtte Dansk Folkepartis forslag om at forhindre islamister fra den syriske borgerkrig, som ikke er danske statsborgere, i at vende hjem til Danmark efter at have været engageret i den voldelige konflikt?”

Svar:

1. Efter udlændingelovens § 25 kan en udlænding udvises administrativt, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Hensynet til statens sikkerhed i udlændingelovens § 25 omfatter især de interesser, der værnes af straffelovens kapitel 12 (forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) og kapitel 13 (forbrydelser for mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme mv.)

En udlænding skal udvises efter udlændingelovens § 25, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Det forhold, at en udlænding har ophold i udlandet, er ikke til hinder for en afgørelse om udvisning efter udlændingelovens § 25.

En afgørelse om udvisning efter udlændingelovens § 25 medfører, at en allerede meddelt opholdstilladelse bortfalder, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, 1. pkt. I tilknytning til afgørelsen om udvisning træffes ligeledes afgørelse om indrejseforbud gældende for bestandig efter udlændingelovens § 32, stk. 4, 1. pkt.

2. Herudover følger det af udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, at en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid kan inddrages, når der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i § 10, stk. 1, eller § 10, stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 5, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1-3, kan en udlænding ikke gives opholdstilladelse, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller

sundhed, eller hvis udlændingen anses for omfattet af artikel 1 F i flygtningekonventionen af 28. juli 1951.

Artikel 1 F i flygtningekonventionen omfatter personer, der (a) har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, (b) har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse uden for tilflugtslandet, inden vedkommende som flygtning fik adgang til dette, eller (c) har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med FN's mål og grundsætninger.

Efter § 10, stk. 2, nr. 1 og 2, kan en udlænding uden for de i § 10, stk. 1, nævnte tilfælde ikke, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives opholdstilladelse, hvis udlændingen uden for landet er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter §§ 22, 23 eller 24, såfremt pådømmelsen var sket her i landet, eller der er alvorlig grund til at antage, at udlændingen uden for landet har begået en lovovertrædelse, som kunne medføre udvisning efter §§ 22, 23 eller 24.

Endelig kan en udlænding efter udlændingelovens § 10, stk. 5, ikke, medmindre særlige grunde taler derfor, gives registreringsbevis eller opholdskort i medfør af EU-reglerne eller opholdstilladelse, hvis udlændingen er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af FN eller EU.

Ved afgørelser om inddragelse efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, finder udlændingelovens § 26, stk. 2, tilsvarende anvendelse, jf. § 19, stk. 6, 2. pkt. En opholdstilladelse skal altså inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

3. Efter udlændingelovens § 22, nr. 6, kan der ske udvisning ved dom, hvis en udlænding straffes for overtrædelse af blandt andet straffelovens kapitel 12 (forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed), kapitel 13 (forbrydelser for mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme mv.), manddrab (§ 237) eller vold (§§ 244-246). Dette gælder uanset frihedsstraffens længde og varigheden af udlændingens ophold her i landet.

En udlænding, der under ophold i udlandet måtte have begået en straffelovsovertrædelse, som hører under dansk straffemyndighed, og som kan begrunde udvisning efter f.eks. udlændingelovens § 22, nr. 6, skal således

udvises, medmindre udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

4. Regeringen har ikke aktuelt planer om at ændre reglerne om udvisning eller inddragelse af opholdstilladelse.